

***Nīkrāces pamatskolas skolēnu komandas
2.uzdevums konkursam "Šodien laukos"
makšķerņieku stāsts.***

"Lielās zivs meklējumos."

Diena sākās tā savādi. Kopā ar tēti nolēmām doties makšķerēšanas piedzīvojumā, jo bez pieaugušā uzraudzības vēl nedrīkstu iet makšķerēt. Sacīts, darīts...

Braucām uz dīķi, tālāk gājām pa mazu meža taciņu, un pēkšņi MILZĪGS koks nogāzās acu priekšā! Tik liels, ka ne apiet, ne pārkāpt, nu makšķerēšanas diena sabojāta ...

Gājām bēdīgi uz mašīnu. Negaidot atcerējāmies, ka braucot uz šejieni redzējām mazu dīķīti. Braucam!

Nokļuvām tur un sapratām, ka tas ir privātīpašums, bet tas nekas, vai ne? Labi, izvilkām makšķeres, uzlikām ēsmu un metām iekšā!

Sēdēju dīķmalā un domāju, šodien ķeršu lielo zivi. Sēžu, sēžu, skatos saspringti uz pludiņu, kurš nekustas. Nodomāju, ka veiksmē šoreiz nav uzsmaidījusi, jo pilnīgi nekā neķeras pie āķa.

Pēkšņi pludiņš nedaudz pakustējās, ātri piecirtu makšķeres auklu un mēģināju vilkt ārā. Aiz uztraukuma sāka ļodzīties kājas. Domāju, ka nu ir lielā zivs. Vilku, vilku ārā līdz iekritu ūdenī. Izrādījās tā nebija zivs, bet gan milzīgs, smags zāles kušķis.

Divas stundas vēlāk... Sāka pūst neliels vējiņš. Iegrimu pārdomās:

– Dažā vilnī netrūkst Raudu,
citā prieka Asaru.
Ai, kā gribas īstu baudu,
copes garšu izbaudīt!

Uzreiz rāviens pilnā spēkā, beidzot ir kaut kas. HA, UZĶĒRĀS! Oi, tik spēcīga, MILZĪGA, GIGANTISKA!... 200 gramīgs, mazs asarītis. Zivs diena iet uz beigām, kā arī šis stāsts. Cik žēl... Man tā patīk makšķerēt...